

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Cdo/51/2019
Identifikačné číslo spisu: 8317204854
Dátum vydania rozhodnutia: 24.07.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Dušan Čimo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8317204854.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, proti žalovanému Z. E., trvale bytom v K., o zaplatenie 5.797,03 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 6Csp/52/2017, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 26. júna 2018 sp.zn. 7Co/39/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. V danom spotrebiteľskom spore sa žalobkyňa voči žalovanému domáhala plnenia zo zmluvy o úvere.
2. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 7. novembra 2017 č.k. 6Csp/52/2017-85 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 3.404,02 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 25. marca 2017 do zaplatenia, všetko do 3 dní; v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vyslovil, že žalobkyňa má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 17,44%.
3. Na odvolanie žalobkyne proti rozhodnutiu o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 26. júna 2018 sp.zn. 7Co/39/ 2018 rozsudok súdu prvej inštancie vo výslovne napadnutej časti a v závislom výroku o trovách konania potvrdil a vyslovil, že žalovanému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.
4. Proti takémuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovala z § 421 ods. 1 písm. a/ a c/ Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/ 2015 Z.z. v znení zákona č. 87/2017 Z.z. a dnes už i zákona č. 350/2018 Z.z., ďalej len „C.s.p.“). Podľa jej názoru spočíva napádané rozhodnutie na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.), čím podľa nej došlo k tomu, že súd znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C.s.p.).

5. Žalovaný dovolací návrh nepodal.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie, prečo bol namieste takýto postup (§ 451 ods. 3 veta prvá C.s.p.) uvádza nasledovné :

7. Žalobkyňa vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p., podľa ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa názoru žalobkyne „vzhľadom na to, že otázka splnenia náležitostí zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne a pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, došlo k tomu, že súd znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces“.

9. Nesprávnym procesným postupom v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p. sa rozumie faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie) znemožňujúca strane sporu (účastníkovi konania) realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 202/2017, 2 Cdo 162/2017, 3 Cdo 22/2018, 4 Cdo 87/ 2017, 5 Cdo 112/2018, 7 Cdo 202/2017, 8 Cdo 85/2018).

10. Zo samej podstaty uvedeného ustanovenia vyplýva, že relevantným zásahom do práva na spravodlivý súdny proces môže byť len nesprávny procesný postup súdu konajúceho v danom spore, teda súdu, ktorého rozhodnutie je napádané dovolaním. Prvoinštančný, ani odvolací súd v žiadnom prípade nemôžu znemožniť strane realizáciu jej procesných oprávnení tým, že iný súd (dovolací) určitú právnu otázku ešte nevyriešil, prípadne ju vo svojich rozhodnutiach rieši rozdielne.

11. Z týchto dôvodov dovolací súd uzatvára, že prípustnosť dovolania žalobkyne z ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. nevyplýva.

12. Žalobkyňa vyvodzuje prípustnosť jej dovolania tiež z § 421 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

13. Podľa § 422 ods. 1 C.s.p. však dovolanie podľa § 421 ods. 1 (C.s.p.) nie je prípustné, ak a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c/ predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Podľa § 422 ods. 2 C.s.p. potom na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

14. Na zasadnutí občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 6. júna 2019, bolo prijaté uznesenie, v zmysle ktorého bolo v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky (ako R 29/2019) uverejnené uznesenie najvyššieho súdu z 24. júla 2018 sp.zn. 6 Cdo 80/2017 s touto právnou vetou: „Znížený majetkový cenzus (§ 422 ods. 1 písm. b/ Civilného sporového poriadku) sa v spotrebiteľskom spore uplatní, ak dovolateľom je neúspešný spotrebiteľ“. To znamená, že

ak je dovolateľom neúspešný dodávateľ, vzťahuje sa na prípustnosť jeho dovolania ustanovenie § 422 ods. 1 písm. a/ C.s.p.

15. Na právnych záveroch vyjadrených v práve uvedenom rozhodnutí spočívajú aj viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu (1 Cdo 124/2018, 4 Cdo 186/2018, 5 Cdo 139/2018, 6 Cdo 125/2018, 6 Cdo 148/2018, 7 Cdo 181/2018, 7 Cdo 207/2018, 7 Cdo 240/2018, 7 Cdo 279/2018, 7 Cdo 48/2019).

16. Véc prejednávajúci senát, stotožňujúci sa s interpretáciou § 422 ods. 1 a 2 C.s.p., podanou v judikáte R 29/2019, konštatuje, že v prejednávanej veci je predmetom dovolacieho konania zvyšná časť požadovanej sumy, t.j. 2393,01 € s príslušenstvom (5.797,03 - 3.404,02). Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby (v apríli 2017) bola 435 € (§ 1 písm. a/ nariadenia vlády č. 280/2016 Z.z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2017). Odvolací súd teda rozhodoval dovolaním napádaným výrokom jeho rozsudku o peňažnom plnení neprevyšujúcom desaťnásobok minimálnej mzdy (ktorým bola v rozhodnom čase suma 4.350 €). Prípustnosť dovolania žalobkyne bola preto v zmysle § 422 ods. 1 písm. a/ C.s.p. vylúčená.

17. Najvyšší súd pre úplnosť poznamenáva, že dovolanie proti výroku rozhodnutia odvolacieho súdu o trovách konania nie je prípustné podľa § 420 C.s.p. (viď R 73/2018), ale ani podľa § 421 ods. 1 C.s.p. (lebo ho vylučuje § 421 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 357 písm. m/ C.s. p.).

18. So zreteľom na práve uvedené najvyšší súd preto procesne neprípustné dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ C.s.p. odmietol.

19. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.).

20. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.